

*„Je Srdce, které jsem dříve neznala, ani neuctívala. Ale Pán mi teď dal světlo.
Právě v tomto božském Srdci jsem našla svůj střed, svůj příbytek.“*

/sv. Terezie z Los Andes/

Milí přátelé a dobrodinci naší komunity,

tímto dopisem bychom vás rády pozdravily a podělily se s vámi o malé poohlédnutí za uplynulým rokem 2020. Pro naši komunitu byl bohatý, náročný, krásný, požehnaný...

Loňské Vánoce a začátek letošního roku jsme prožily kolem lůžka naší sr. Annuniaty, kterou mnozí z vás osobně znali a milovali. Bylo pro nás velikým darem, že mohla zůstat uprostřed našeho společenství po celou dobu svého umírání. Spolu s ní jsme se tak mohly připravit i my. Odešla tiše a pokojně den po dovršení 70 let řeholních slibů. Její odchod se tak stal pro nás všechny znamením naplněného života, který vyústil do setkání s Kristem – Ženicem. Krásně to shrnují slova z Písne písní, která zazněla při jejím pohřbu, a která si sama vybrala: „Potom, jen co jsem od nich odešla, hned jsem našla toho, kterého tolik miluji. Uchopila jsem ho a už ho nepustím.“ /Pís 3,4/.

V průběhu roku pak Pán doplnil počet sester v komunitě opět na 16. V červnu totiž nastoupila naše aspirantka Janka ze Slovenska na tříměsíční zkoušku a v listopadu začala svůj postulat. Svěřujeme počátek jejího života uprostřed naší komunity do vašich modliteb.

Společně s celou církví jsme si letos připomněly významná výročí několika světců. V dubnu uplynulo 100 let od smrti sv. Terezie z Los Andes, mladé chilské karmelitky, z jejíhož pera pochází myšlenka v úvodu našeho dopisu. V květnu pak 100. výročí narození sv. Jana Pavla II, velikého slovan-ského papeže. Září jsme pak věnovaly vzpomínce na sv. Terezii Markétu Redi, florentskou bosou karmelitku ze 17. století. Připomínat si svaté, kteří nás předešli na cestě do nebeského království, je velmi povzbudivé. Každý ve svém vlastním povolání, ve své době, na konkrétním místě přinášel druhým odlesk Pánovy lásky, krásy a svatosti. Není to velká výzva pro každého z nás?

Jestliže se ale díváme vzhůru k nebi, podle přání naší sv. Matky Terezie, také zůstáváme plně nohama na zemi. Spolu s vámi všemi čelíme nesnadné koronavirové situaci. Často připomínáme Pánu nemocné a ty, kteří se pro druhé nasazují a obětují, ty, na něž tato situace tíživě dopadá. Prosíme také za politiky a veřejné činitele. Velmi bychom si přály, aby tato nesnadná situace přispěla k růstu bratrství a ohleduplnosti mezi lidmi. A nám, kteří známe Pána, kéž by přispěla k prohloubení vztahu s ním. Kéž bychom se my všichni podobali lidem z evangelia, kteří neváhali Ježíši předkládat svou nouzi a své potřeby a přinášet před něj všechny ty, kteří nejsou schopni přijít k němu sami.

Jsme Pánu vděčné, že se i navzdory těmto nepříznivým podmínkám podařilo provést plánovanou opravu v areálu kláštera. Díky podpoře státních dotací jsme mohly dokončit zbývající část fasády domu a renovovat nátěry oken a dveří kláštera a kostela.

Děkujeme vám všem za jakoukoli formu pomoci a podpory, kterou jste nás v letošním roce provázeli. Vážíme si každého z vás a uvědomujeme si, že bez vás by byl náš život mnohem nesnadnější. Takto však si můžeme pomáhat navzájem a radovat se ze vzácných přátelských vztahů. Chtěly bychom každému z vás popřát - k letošním Vánocům i do celého nadcházejícího roku – aby vás provázela důvěra v dobrotu a lásku Pánova Srdce, v němž je ukryt život každého z nás. Kéž se vám Pánovo Srdce stane oporou a útěchou ve všech nejistotách a obtížích, a vaší radostí ve všem krásném, co pro vás Pán připravil.

Milostiplné Vánoce a požehnaný nový rok 2021!

V modlitbě a přátelství sestry bosé karmelitky

sr. Minám od Dítěte ježíše

Karmel Matky Boží, Dačice, 2020